

nestetid, som er erhvervet udenfor København, tages med her i Byen, men jeg kan forsikre de Herrer, at det kun vilde blive et dødt Bogstav, det vilde ikke faa nogen virkelig Betydning i Praksis. Lad os tænke os, at den Anciennetetsberegning, som nu gælder i det øvrige Land, ogsaa kom til at gælde i København, og lad os tage et bestemt Forhold. Jeg forudsætter, at vi her i København havde, lad os sige 36 Timer ledige, hvilket jo svarer til en Lærers Virksomhed. Vi opslaa disse Timer ledige og sige: Vær saa god, søg dem. Der melder sig to Ansøgere, en ung Seminarist, som har taget en smuk Eksamen, maaske senere har taget Studentereksamen og Filosofikum, og som har Lærervirksomhed, men ikke en, der har givet Anciennetet. Det er den ene Ansøger. Den anden er en Lærer ude fra Landet, som møder med 20—25 Aars Anciennetet. Hvad gøre vi, naar vi skulle vælge imellem dem? Tage vi den første, begynder han med Kommunens Grundløn, der i Øjeblikket er 1,296 Kr., tage vi den sidste, begynder han med Kommunens Slutløn, der i Øjeblikket er 3,000 Kr. Tro de Herrer nu, at der er nogen Kommunalbestyrelse, der vilde gaa den Vej at forsyne Byen med Lærere, som have erhvervet sig 15—20 Aars Anciennetet ude i Landet, og som skulle begynde med Kommunens Slutløn, de 3,000 Kr. Det vilde blive enorme Udgifter, Kommunen derved vilde sætte sig for, ligesom det ogsaa vilde medføre, at Pensionsbyrden vilde blive betydelig større. Nej, det, de Herrer opnaa ved dette, er slet ikke andet, end at det Stavnsbaand, der nu er hævet overfor Købstæderne, flyttes over til Forholdet med Hensyn til København. Vi ere alle glade over, at Stavnsbaandet overfor Købstæderne er blevet hævet, saa at det der ingen Betydning har, om en Ansøger har erhvervet sig nogen Anciennetet, inden han kommer til Købstaden, men Stavnsbaandet vil optræde ved Vandringer fra det øvrige Land til København. Saaledes ville de virkelige Forhold blive, saa den Glæde, de skulde have her, er kun den Glæde, de kunne have ved at se disse Ord paa et Stykke Papir. Bestemmelsen vil vist kun i ganske enkelte Tilfælde faa reel Betydning.

Jeg er fuldt ud enig med de Herrer om, at der bør intet saakaldt Stavnsbaand være for Lærerne noget Sted i Landet. Lad os faa Forholdet ordnet saaledes, at en Lærer kan søge, hvorhen han vil, paa Landet, til Købstaden eller til København,

at alle Embeder staa ham aabne, naar han er kvalificeret til at søge dem. Men saa bliver Konsekvensen den ganske simple, at Staten maa stille sig paa samme Standpunkt overfor København, som den nu stiller sig overfor Købstæderne, at Staten maa betale Lønstigningerne, at det bliver Københavns Kommune, der, ligesom Forholdet er i Købstæderne og paa Landet, udreder Grundlønnen, men Lønstigningen falder paa Staten. Først den Dag det sker, ville de Herrer faa Glæde af at ophæve Stavnsbaandet i Forholdet overfor København, der vil da være frit Land over det hele Danmark, Lærerne kunne søge, hvorhen de ville. Men det maa de Herrer gøre sig klart, at det er Konsekvensen af deres Standpunkt, og det er ogsaa det, jeg synes, vi skulde naa til, at København ikke paa nogen Maade faar nogen Særstilling overfor det øvrige Land, men fuldt ud bliver ligestillet dermed.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Knudstrup: Jeg forlangte Ordet straks for at kunne svare paa en ganske urigtig Angivelse af det ærede Medlem, der nu satte sig. For det første maatte han lade Tallet 846 falde, lade sit Forsvar falde for det Tal. Det er absolut urigtigt. Det er baseret paa Grundlønnen og er endda galt, men det fremtræder, som det var et Produkt af 24 Aars Gennemsnitsløn.

Jeg sagde før, at Debatten vilde have været forkortet ikke saa ganske lidt, hvis de ærede Talere havde været godt inde i vore Skolelove og det foreliggende Forslag. Det er ganske forbavsende, at det ærede Medlem staar op her og slynger den Anke ud imod os om Andenlærernes Halveringsanciennetet. Den blev ophævet 1904 . . . (K. M. Klausen: Det ved jeg). Saa er det ret sent at komme med Anken nu, det ærede Medlem var selv med til at indstille Forslaget i 1904, og det ærede Medlems Navn staar under Betænkningen, hvor det Forslag til Halveringens Bortfalden er fremsat, som senere vedtoges. Og saa staar det ærede Medlem og slynger os i Ansigtet nu, at Andenlærerne staa med halv Anciennetet, det er dog ganske absurd, og hvis det ærede Medlem ved det, er det endnu værre.

Det ærede Medlem fremsatte en Vending, der lød saaledes — jeg noterede den straks —: Lærerne i København have intet at klage over, thi de have faaet, hvad